

Grün Ignácné

Ez az édesanyám, Grün Ignácné, a kép Szolnokon készült valamikor az 1950-es években, ez egy öregkori kép róla. Látszik, hogy ez egy késői kép, egy idős, megtört ember van rajta. Az édesanyám egy egyszerű vallásos ember volt, egy alacsony termetű asszony. Jó mamikám, bárcsak most is élne! 1968-ban, nyolcvannyolc éves korában halt meg. Édesanyám túlélte a deportálást. Az egész családuk Strasshofban volt kényszermunkán, egy vasgyárban dolgoztunk. Ott jött egyszer egy bizottság, egy német tiszt kiválogatta, hogy aki nem dolgozik? Mint az én drága anyám, hát már öreg volt. Az apám az dolgozott, hordta a kohókba a szemet talicskával. De a mama nem dolgozott. Jött egy bizottság, és olyan jó volt a láger vezetője, hogy azt mondta, a mama is vegyen egy porrongyot vagy egy seprűt a kezébe vagy valamit, mert jön a bizottság, és

dolgozzon! Megmentette az életét! Mert ott harminc embert azonnal elvittek.